

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/56/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5918201317
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5918201317.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a JUDr. Gabriely Veselovej, v spore žalobcu: B. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. č. XXXX/X, XXX XX P., právne zastúpený JUDr. Vladimírom Sidorom, advokátom so sídlom kancelárie J. č. X/Q., XXX XX I., proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova č. 25, 824 96 Bratislava - Staré mesto, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho č. 16, Bratislava, o zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia vo výške 500,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok, č.k. 9Csp/40/2018-72 zo dňa 21.11.2018, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadostučinenie vo výške 350 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, ako aj vo výroku o trovách konania, p o t v r d z u j e .

V odvolaní nenapadnutej časti z o s t á v a rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Žalobca voči žalovanému n e m á nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Ružomberok rozsudkom č.k. 9Csp/40/2018-72 zo dňa 21.11.2018 zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadostučinenie vo výške 350,- eur do 3 dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 40 %, ktoré mu je žalovaný povinný zaplatiť vo výške stanovenej samostatným uznesením Okresného súdu Ružomberok.

2. Súd prvej inštancie nárok žalobcu na priznanie primeraného finančného zadostučinenia, ktorého sa domáha voči žalovanému v tomto konaní, posudzoval v súvislosti s rozhodnutím Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 5Csp/51/2017 zo dňa 05.09.2017 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Žiline sp.zn. 5Co/49/2018 zo dňa 24.04.2018, ktorým súd určil Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500024502 zo dňa 26.04.2013, uzavretú medzi žalobcom a žalovaným, za bezúročnú a bez poplatkov a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.788,35 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.788,35 eur od 30.01.2017 až do zaplatenia. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že žalobca ako spotrebiteľ žalobou o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a vydanie bezdôvodného obohatenia v rámci konania vedeného na Okresnom súde Ružomberok pod sp.zn. 5Csp/51/2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp.zn. 5Co/49/2018 úspešne uplatnil porušenie povinnosti žalovaného pri uzatváraní Zmluvy o úvere č. 8500024502, ktorá v zmysle uvedených konaní neobsahovala náležitosti predpísané zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských

úveroch, čo spôsobilo bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru poskytnutého žalobcovi. Podmienkou úspešného uplatnenia práva alebo povinnosti podľa ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z., zákona o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, na súde tak bola v tomto prípade žalobcom jednoznačne splnená. Čo sa týka námietky premlčania, súd prvej inštancie mal za to, že o úspešnom uplatnení porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej osobitným zákonom možno hovoriť až po právoplatnosti rozhodnutia súdu, ktorým toto porušenie vo svojom rozhodnutí konštatuje.

3. Súd prvej inštancie ďalej poukázal na to, že pokiaľ ide o výšku primeraného finančného zadostučinenia, na strane žalobcu existoval objektívny stav neistoty, ktorý bol vyvolaný žalovaným. Žalovaný ako dodávateľ finančnej služby poskytol žalobcovi spotrebiteľský úver na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá zjavne neobsahovala náležitosti prezumované zákonom o spotrebiteľských úveroch a ktoré mali za následok súdmi konštatovanú bezpoplatkovosť a bezúročnosť predmetného úveru. Napriek zjavným rozporom predmetnej spotrebiteľskej zmluvy so zákonom o spotrebiteľských úveroch, žalovaný ako dodávateľ finančnej služby svojím konaním (ktoré okrem iného spočívalo aj v realizácii zrážok zo mzdy žalobcu do októbra roku 2016; navyše žalovaný nebol ochotný pristúpiť na uzavretie mimosúdnej dohody so žalobcom, čím nedal žalobcovi inú možnosť, ako podať žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia na súde) sa snažil dosiahnuť úhradu dlhu vo výške dojedanej v zmluve vrátane nárokov, ktoré mu zjavne nepatrili. Týmto svojím konaním jednoznačne vystavil žalobcu diskomfortu vo sfére objektívnej psychickej a sociálnej neistoty (žalobca si až do rozhodnutia súdov v jeho prospech nemohol byť istý výsledkom sporu a prípadnými ďalšími následkami súvisiacimi s neúspechom v tomto spore, keď v prípade neúspechu mu okrem iného hrozila povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania, keďže tento sa dal v spore právne zastúpiť a uplatnil si právo na náhradu trov konaní). Navyše žalovaný v spore nespochybnil, že sa snažil a aj reálne vymohol časť dlhu na základe zrážok zo mzdy žalobcu. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, ako aj samotnú výšku bezdôvodného obohatenia, o ktoré by sa žalovaný na úkor žalobcu, nebyť podania žaloby o vydania bezdôvodného obohatenia, obohatil, súd dospel k záveru, že žalobca má nárok na primerané finančné zadostučinenie vo výške 350,- eur a vo zvyšku žalobu zamietol, keď dospel k záveru, že súdom priznaná výška 350,- eur zodpovedá okolnostiam prejednávaneho sporu, keď pre priznanie vyššej výšky by sa podľa už preukázaným skutočnostiam museli pridružiť aj ďalšie konkrétne skutkové okolnosti zvyšujúce závažnosť a intenzitu protiprávneho zásahu, dĺžku jeho trvania a rozsah nepriaznivých následkov. V prípade, ak by boli v konaní zistené a preukázané ďalšie relevantné skutočnosti (napr. následkom realizácie zrážok zo mzdy aj vážne ohrozenie majetkového statusu žalobcu, resp. aj iné agresívne formy „stimulácie“ žalobcu uhradiť celý úver, spočívajúce v telefonickom alebo osobnom „obťažovaní“ žalobcu zo strany pracovníkov žalovaného na pracovisku žalobcu alebo v mieste jeho bydliska), by tieto skutočnosti mohli mať vplyv na priznanie vyššieho primeraného finančného zadostučinenia, no uvedené skutočnosti neboli žalobcom v spore ani len tvrdené.

4. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 255 ods. 2 CSP tak, že priznal žalobcovi, ktorý mal v spore prevažný úspech, nárok na náhradu trov konania voči žalovanému, ktorý mal v spore úspech v pomerne menšej časti. Keďže žalobca bol vo vzťahu k žalovanému úspešný v rozsahu 70 % a neúspešný v rozsahu 30 % predmetu konania, pri zohľadnení pomeru výšky pôvodne uplatnenej istiny a časti istiny, v ktorej bola žaloba zamietnutá, súd priznal žalobcovi nárok na pomernú náhradu trov konania v rozsahu 40 % (čo predstavuje rozdiel úspechu žalobcu v rozsahu 70 % a neúspechu žalobcu v spore v rozsahu 30 %).

5. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý ho napadol v časti uloženia povinnosti zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadostučinenie a v časti rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a podanú žalobu ako nedôvodnú zamietol. Súčasne priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvostupňového aj odvolacieho konania. Uviedol, že v konaní nebol jednoznačne preukázaný ani základ uplatňovaného nároku, ani jeho výška. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že podmienka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. alebo osobitným zákonom, bola v prípade žalobcu jednoznačne splnená, keď vychádzal z rozsudku Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 95Csp/51/2017. Tento záver súdu považuje za formálny a arbitrárny, pretože v rozsudku sa neuvádza, aké konkrétne právo alebo povinnosť určená na ochranu spotrebiteľa bola porušená. Súd prvej inštancie neuvádza, že v konaní bolo preukázané, že došlo k porušeniu práva určeného na ochranu spotrebiteľa, čo je podmienka podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z., a

ani nekonkretizuje, aké konkrétne právo bolo porušené. Pre záver, že obsah rozsudku Okresného súdu Ružomberok vo veci 5Csp/51/2017 preukazuje porušenie práva ustanoveného s cieľom ochrany spotrebiteľa, je potrebné určiť toto právo presne, teda konkrétne a v súvislosti s ním má za preukázané, že svojím významom jej natoľko zásadné, že jeho porušenie zakladá nárok na finančné zadostučinenie. Žalobca odôvodnil žalobu pociťovaním ujmy, čo však nebolo preukázané žiadnym dôkazom.

6. Žalobca sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

7. Krajský súd, ako súd odvolaní (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal vec v rozsahu a z dôvodov vymedzených v podanom odvolaní (§ 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP) bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s ustanovením § 219 ods. 3 CSP) a odvolaním napadnutý rozsudok vo výroku, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadostučinenie vo výške 350,- eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku, ako aj vo výroku o trovách konania, podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil. V odvolaní nenapadnutej časti, t. j. vo výroku, ktorým vo zvyšnej časti žalobu zamietol, ponechal rozsudok nedotknutý.

8. Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (ustanovenie § 387 ods. 2 CSP), keď ani zo strany odvolateľa neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými sa súd prvej inštancie v dôvodoch napadnutého rozhodnutia nevysporiadal.

9. Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedol v rámci odvolacieho konania, konštatuje, že súd prvej inštancie vo veci samej v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu a následne dospel k správnym skutkovým a právnym záverom.

10. Pokiaľ žalovaný argumentoval, že v napadnutom rozhodnutí nebolo uvedené, že bolo porušené právo žalobcu a ani ho nekonkretizuje, je potrebné uviesť, že nárok žalobcu vychádzal z ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, podľa ktorého poslednej vety spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Predmetné ustanovenie nepodmieňuje uplatnenie práva na finančné zadostučinenie iba v prípade, že bolo porušené právo spotrebiteľa. Z tohto ustanovenia rovnako nevyplýva, že porušené právo alebo povinnosť musí byť svojím významom zásadné, aby jeho porušenie založilo nárok na finančné zadostučinenie, ako sa to snaží navodiť žalovaný v odvolaní. V danom prípade nedošlo k porušeniu práva, ale k porušeniu povinnosti zo strany žalovaného, ktorú skutočnosť správne vyhodnotil súd prvej inštancie. Žalobca v konaní vedenom na Okresnom súde Ružomberok pod sp.zn. 5Csp/51/2017 spojené s konaním na Krajskom súde v Žiline pod sp.zn. 5Co/49/2018 úspešne uplatnil porušenie povinnosti žalovaného z dôvodu, že Zmluva o úvere č. 8500024502 zo dňa 26.04.2013 neobsahovala obligatórne náležitosti v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f/, písm. l/ zákona č. 129/2010 Z.z., čím je nutné predmetnú zmluvu považovať za bezúročnú a bez poplatkov.

11. Z dôvodu, že vyššie uvedené ustanovenie nestanovuje výšku primeraného finančného zadostučinenia, je na voľnej úvahe súdu, akú výšku primeraného finančného zadostučinenia určí. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie jasne a zrozumiteľne vysvetlil úvahy, ktorými sa spravoval pri rozhodovaní o výške priznanej náhrady s tým, že pri svojom rozhodovaní prihliadol na podmienku primeranosti. Keďže odvolací súd v tomto rozhodnutí nezistil pochybenie, rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti potvrdil ako vecne správny.

12. Výrok o trovách odvolacieho konania vychádza z ustanovenia § 396 ods. 1 CSP s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1 CSP. Úspešnou stranou odvolacieho konania bol žalobca, ktorému vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalovanému. Z obsahu spisu však odvolací súd konštatuje, že žalobcovi v odvolacom konaní trovy nevznikli, preto mu nárok na ich náhradu voči žalovanému nepriznal.

13. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/. (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)